

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ เรื่อง ชินกาลมาลีปกรณ์

นาย กนกฤษฎ์ กิริวงษ์

006804

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาตะวันออก

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

An Analytical Study of Jinakālamālipakaraṇam

Mr. Comkrit Siriwong

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts
Department of Eastern Languages
Graduate School
Chulalongkorn University

1980

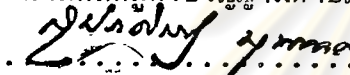
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์ เรื่อง ชินกาลมาลีปกรณ์

โดย นายคมกฤษณ์ ศิริวงษ์

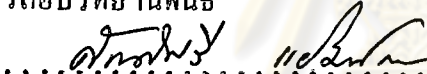
ภาควิชา ภาษาตะวันออก

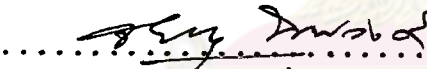
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ วิสูตร บุษยกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ตักศิรี แยมนิตดา)

 กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ม.ล. จิรายุ นพวงศ์)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วิสูตร บุษยกุล)

 กรรมการ
(อาจารย์ นาวาอากาศเอกพิเศษ แยม ประพัฒน์ทอง)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์ เรื่องชินกาลมาลีปกรณ์

ชื่อ นาย คมกฤษณ์ ศิริวงษ์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ วิรุทธิ์ บุชยกุล

ภาควิชา ภาษาตะวันออก

ปีการศึกษา ๒๕๒๓

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์ชินกาลมาลีปกรณ์ ซึ่งเป็นคัมภีร์บาลีที่พระรัตนปัญญาเถระ พระภิกษุชาวเชียงใหม่รจนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๐๖๐ สมัยพระเมืองแก้วครองลพบุรีในดินแดนต่าง ๆ โดยใช้ชินกาลมาลีปกรณ์ฉบับพิมพ์ภาษาบาลีของกรมศิลปากรตรวจสอบชำระแล้ว เป็นต้นฉบับ

เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๖ บท บทแรกเป็นบทนำ ซึ่งกล่าวถึงหัวข้อวิทยานิพนธ์ ตลอดจนวิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๒ ว่าด้วยประวัติคัมภีร์รจนาคัมภีร์จุดมุ่งหมายในการรจนาคัมภีร์ของกวี และต้นฉบับชินกาลมาลีปกรณ์ฉบับต่าง ๆ บทที่ ๓ เป็นการศึกษานื่อเรื่องและศึกษาเชิงวิเคราะห์หาที่มาของนื่อเรื่อง บทที่ ๔ เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะคำประพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษา และอสังการศาสตร์ในชินกาลมาลีปกรณ์ บทที่ ๕ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญที่กล่าวถึงในชินกาลมาลีปกรณ์ บทที่ ๖ เป็นบทสรุป

ชินกาลมาลีปกรณ์ ได้รวบรวมนื่อเรื่องมาจากคัมภีร์พุทธศาสนา ตำรานานและเรื่องเล่าสืบกันมา เช่น คัมภีร์มหาวงศ์ และตำนานมูลศาสนา เป็นต้น มีลักษณะคำประพันธ์เป็นแบบร้อยแก้ว และร้อยกรองผสมกัน ที่เรียกว่า 'วิมิสสะ' มีการใช้ชื่อของบุคคล และสถานที่ในลพบุรีเป็นภาษาบาลี โดยเลียนเสียงเดิมบ้าง หรือแปลส่วนประกอบของชื่อเหล่านั้นเป็นภาษาบาลีบ้าง เป็นต้น คัมภีร์เหล่านี้กวีผู้รจนาคัมภีร์ดำเนินตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในคานอสังการศาสตร์ ตามแนวที่เป็นที่นับถือกันอยู่ในวงการ

ภาษาบาลีโดยเฉพาะคัมภีร์สุโธธาสังการ เป็นหลัก มีความงามในด้านคุณ และพยายามเลี่ยง
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นโทษเท่าที่จะทำได้ อาจกล่าวได้ว่าคัมภีร์เล่มนี้แม้ว่าจะเป็นคัมภีร์
ทางพุทธศาสนาก็ตาม กวีผู้รจนาคัมภีร์ได้รจนาให้เกิดรสวรรณคดีมีความไพเราะและความ
สวยงามตามสมควร นอกจากนี้ยังให้ความรู้ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม
ของลานนาไทยทางศาสนา การเมือง และความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ในสมัยนั้น
อีกด้วย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THESIS TITLE An Analytical Study of Jinakālamālipakaraṇaṃ
 NAME Mr. Comkrit Siritwong
 THESIS ADVISOR Associate Professor Visudh Busyakul
 DEPARTMENT Eastern Languages
 ACADEMIC YEAR 1980

ABSTRACT

The purpose of the present thesis is to conduct an analytical study of the Pali Jinakalamālipakaraṇaṃ text which was composed by Phra Ratanapaññā Thera of Chiangmai City in B.E. 2060 in the reign of Phra Muang Keo of Lanna Thai Kingdom.

The Pali text which is employed in this research is the one edited and published by the Fine Arts Department in B.E. 2517.

The thesis is divided into 6 chapters. The first chapter is an introduction, giving the thesis title and research methods. The second chapter gives the biography of the author and his purpose in writing the text, the condition and other comments on the manuscripts which are available for study at present. The third chapter is the analytical study of the content of the text and its sources. The fourth chapter analyzes the prosodial varieties, the style, language and poetic refinements employed in the text. The Lanna Thai tradition and other important conventions

which are recorded in the text is discussed in fifth chapter. The sixth chapter is the conclusion.

The content of Jinakālamālīpakaranam is made up of facts collected from various Buddhist texts such as Mahāvamsa Mūlasāsana and others. It is written in prose, interspersed with verses here and there, in the style called Vimissa in Pali. As regards the Thai names of persons and places in Lanna Thai, the author sometimes uses Pali words which imitate the Thai sounds, sometimes the spelling of Thai words are kept if such a form can pass as a pseudo - Pali term. Sometimes each member of the Thai name is translated word by word in the Pali name in the text. The author keeps his Pali style of writing on Alankāra within the accepted poetic tradition conforming to Subodhālanākāra, a popular Pali text on Alankāra in general, which renders the text beautiful with qualities (guṇa) and minimum (doṣa). Although it is written in Pali and on Buddhism, it is a work of literary beauty and gives knowledge about the culture and practice of the people of Lanna Thai at that time, including their religion, superstitious beliefs, politics and others.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาช่วยเหลือของผู้มีพระคุณหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยขอถือโอกาสกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ด้วยความเคารพ และน้อมรำลึกถึงพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบรำลึกถึงพระคุณของคณาจารย์ทุกท่านในแผนกวิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลี - สันสกฤต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งอาจารย์ประจำแผนกและอาจารย์พิเศษที่ได้ เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ อันเป็นผลทำให้ผู้วิจัยสามารถ เขียนวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี

รองศาสตราจารย์ วิสูตร บุชญกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย อาจารย์กรุณาในคำแนะนำในการศึกษาคนควา สละเวลาตรวจแก้ไขสำนวน และขอบทพร้อมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอตั้งแต่เริ่มจนจนสำเร็จเรียบร้อย

ศาสตราจารย์ ม.ค. จิราฎ นพวงศ์ อาจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แยมันดกา อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไคกรุณาแนะนำแก้ไขข้อความและถ้อยคำสำนวนบางประการ และแนะนำแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก

อาจารย์ นาวาอากาศเอก(พิเศษ) แยม ประพัฒน์ทอง อาจารย์พิเศษ ไคกรุณาแนะนำและแก้ไขการวิเคราะห์ห่อหลังการในชั้นอรรถมาลีปกรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณี ฟาพานิช อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไคให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยในการเขียนวิทยานิพนธ์ และกรุณาให้ยืมหนังสือหลายฉบับ เพื่อใช้ในการคนควาเป็นอย่างมาก

อนึ่ง บรรดาญาติมิตร ผู้มีส่วนช่วยเหลือและแสดงน้ำใจตลอดมา นั้น ขอได้รับความขอบคุณจากผู้วิจัย ณ โอกาสนี้ด้วย .

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
บท	
๑. บทนำ.....	๑
ความเป็นมาของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย.....	๓
ประโยชน์ที่ไดจากการวิจัย.....	๔
วิธีดำเนินการวิจัย.....	๔
๒. ประวัติทั่วไปและซิงกาลมาลีปกรณ์ฉบับต่าง ๆ	๕
ประวัติพระรัตนปัญญาเถระผู้รจนาชิงกาลมาลีปกรณ์.....	๕
ซิงกาลมาลีปกรณ์ฉบับต่าง ๆ	๗
การเรียกชื่อซิงกาลมาลีปกรณ์.....	๑๒
วัตถุประสงค์ในการรจนาชิงกาลมาลีปกรณ์.....	๑๒
๓. การศึกษาเนื้อเรื่องและวิเคราะห์ที่มาของเนื้อเรื่อง.....	๑๔
การศึกษาเนื้อเรื่อง.....	๑๔
๑. ประถมคาถา.....	๑๔
๒. สัมยก่อนพุทธกาล.....	๑๕
๓. สัมยพุทธกาล.....	๒๓
๔. สัมยหลังพุทธกาล.....	๒๕
๔.๑ พุทธศาสนาในชมพูทวีป (อินเดีย)...	๒๕
๔.๒ พุทธศาสนาในลังกาทวีป(ศรีลังกา)..	๒๗
๔.๓ พุทธศาสนาในลานนาไทย.....	๓๐
๕. การพรรณนาความตอนจบ.....	๓๓
การวิเคราะห์ที่มาของเนื้อหา.....	๓๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่

หน้า

๔.	การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประพันธ์ ภาษา และอรรถาธิบายคำประพันธ์.....	๔๗
	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะคำประพันธ์.....	๔๗
	การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะภาษา.....	๕๖
	การศึกษาเชิงวิเคราะห์หัตถ์อักษร.....	๖๒
๕.	ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่สำคัญในชนกาล - มาลีปกรณ.....	๗๘
๖.	สรุปและเสนอแนะ.....	๘๓
	บรรณานุกรม.....	๘๘
	ภาคผนวก.....	๙๓
	ประวัติผู้เขียน.....	๙๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจงบางประการในวิทยานิพนธ์

ชินกาลมาลีปกรณ์ ฉบับภาษาบาลี ซึ่งมีชื่อในภาษาบาลีว่า ชินกาลมาลีปกรณ์ นั้น กรมศิลปากรตรวจสอบชำระและพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ลงในหนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ร.ค.ท. แสง มนวิฑูร ซึ่งการพิมพ์ครั้งนั้นได้พิมพ์ไว้ตอนท้ายของฉบับแปลภาษาไทยของศาสตราจารย์ ร.ค.ท. แสง มนวิฑูร (ฉบับคำแปลภาษาไทย ตั้งแต่หน้า ๑ ถึง ๑๖๔ และ ฉบับภาษาบาลีตั้งแต่หน้า ๑๑๖ ถึง ๒๘๓) ดังนั้นในเชิงอรรถจึงเขียนชินกาลมาลีปกรณ์ ทั้งฉบับภาษาบาลีและฉบับคำแปลภาษาไทย ดังนี้ :-

แสง มนวิฑูร , ชินกาลมาลีปกรณ์ (ศิลปากร : ๒๕๑๑) , หน้า... .

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย